ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

του **Λεωνίδα Βατικιώτη**

Συμφωνώντας και επαυξάνοντας με την ανάγκη που εύστοχα είχε εντοπίσει ο Γ. Βαρουφάκης πριν από τέσσερα χρόνια για το γκρέμισμα του τείχους «που εμποδίζει τους εκτός σιναφιού να συμμετέχουν στο διάλογο ο οποίος θα κρίνει τη ζωή τους», ανάγκη που είχε ικανοποιήσει επιτυχημένα με την έκδοση του βιβλίου Κρίσης λεξιλόγιο (εκδ. Ποταμός), παραθέτουμε και ερμηνεύουμε (στο πλαίσιο των αναγκών του ρεπορτάζ) στη συνέχεια ορισμένους όρους εισηγμένους στη δημόσια συζήτηση μόλις τις τελευταίες ημέρες. Ο στόχος είναι ίδιος με αυτόν που είχε θέσει ο Γ. Βαρουφάκης το 2011, άλλο αν τώρα ο ίδιος πρωταγωνιστεί στη δημιουργία αυτού του «ειδεχθούς μονοπωλίου», δημιουργήματος των οικονομολόγων, αποκλείοντας την κοινωνία από την κατανόηση και τη συμμετοχή στο διάλογο.

Κοινωνική μεταρρύθμιση: Έτσι θα αποκαλούνται οι οδηγίες του ΟΟΣΑ, μετά την επίσκεψη του έλληνα πρωθυπουργού Αλ. Τσίπρα στην έδρα του οργανισμού στο Παρίσι την Πέμπτη 12 Μαρτίου και τη συμφωνία που υπέγραψε. Ένας οργανισμός που ποτέ δεν ήταν ουδέτερος, όπως επιχειρείται τώρα να εμφανιστεί. Μάρτυρας η συμβολή που είχε σε κάθε είδους κοινωνική οπισθοδρόμηση: από το ασφαλιστικό σύστημα μέχρι την παιδεία, ανέκαθεν κάθε νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση που σεβόταν τον εαυτό της στα εγχειρίδια του ΟΟΣΑ κατέφευγε για να ξεσηκώσει οδηγίες και χρήσιμες συμβουλές, αποφεύγοντας άσκοπους πειραματισμούς. Απορίας άξιον ωστόσο παραμένει τι λογής συμβουλές θα μας δώσουν για την αντιμετώπιση του λαθρεμπορίου πετρελαίου και καπνού, όταν αρκεί μια βόλτα στα διυλιστήρια λίγο έξω από την Αθήνα για να εντοπιστεί. Οι οδηγίες του ΟΟΣΑ μάς έλειπαν τόσα χρόνια;

Κουαρτέτο ή Ομάδα των Βρυξελλών ή Θεσμοί: Το όργανο που αναλαμβάνει στο εξής την επιτήρηση της ελληνικής οικονομίας. Από τη στιγμή που η κυβέρνηση ξεκίνησε τις διαπραγματεύσεις με τους δανειστές η αλήθεια είναι πως τα πράγματα εξελίχθηκαν λίγο χειρότερα απ’ όσο τα υπολόγιζε κι απ’ όσο τα προβάλλει, γιατί οι τοποτηρητές αυξήθηκαν κι από τρεις έγιναν τέσσερεις. Έτσι, πλάι στο ΔΝΤ, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προστέθηκε κι ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας. Μαζί με την ονομασία της ομάδας των γκαουλάιτερ άλλαξε κι ο τόπος συνάντησής τους με τους

τεχνοκράτες της ελληνικής δημόσιας διοίκησης, που στο εξής δεν θα είναι τα υπουργεία αλλά το καθόλου μαγευτικό, μες στην κίνηση και τα κορναρίσματα κι ολίγον ντεμοντέ Χίλτον, όπως επίσης και το Κάραβελ, πλησίον της ανταρτομάνας Καισαριανής, για να κρέμεται πάντα πάνω από το κεφάλι των θεσμικών η απειλή της ΟΠΛΑ. Αν συνεχίσουν δε να προκαλούν δεν αποκλείονται και χειρότερα, όπως να τους στείλουμε σε κανένα ξενοδοχείο ημιδιαμονής πέριξ της Ομόνοιας!

Συμβόλαιο Ανάκαμψης και Ανάπτυξης: Είναι το νέο Μνημόνιο που θα συνοδεύσει την επικείμενη αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους. Το αντιλαϊκό του περιεχόμενο προαναγγέλλεται με κάθε ευκαιρία, όπως για παράδειγμα με τη δήλωση της Έλενας Παναρίτη, τέως εκλεκτής του ΓΑΠ (μέχρι και στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας την είχε τοποθετήσει, βοηθώντας στην ομαλή της ένταξη στην πολιτική ζωή της Elada) και νυν συμβούλου του Γ. Βαρουφάκη, η οποία αποτελώντας επίσημο μέλος της διαπραγματευτικής ομάδας εξέφρασε την ντροπή της μιλώντας σε διεθνές συνέδριο για το γεγονός ότι βγαίνουν σε σύνταξη εργαζόμενοι 45 ετών. Ενώ, προφανώς για το περισσότερο συχνό γεγονός των συνταξιούχων που δεν έχουν να πληρώσουν τα φάρμακα ακόμη και να φάνε, δεν έχει ακούσει τίποτε η Παναρίτη κι ούτε νιώθει κάποια ντροπή. Ο ορατός κίνδυνος νέων αντιλαϊκών μέτρων φάνηκε κι από τον ίδιο τον υπουργό Οικονομικών Γ. Βαρουφάκη, προχθές Παρασκευή, μιλώντας σε διεθνές συνέδριο στη λίμνη Κόμο της Ιταλίας, όπου ανέφερε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ίσως χρειαστεί να αναστείλει προεκλογικές του υποσχέσεις για να οικοδομήσει κλίμα εμπιστοσύνης με τους δανειστές.

Χρέους αναδιάρθρωση: Ο ευφημισμός που χρησιμοποιείται για την πληρωμή του δημόσιου χρέους και την εγκατάλειψη του στόχου της διαγραφής από τα αρμόδια υπουργεία και τον ίδιο τον πρωθυπουργό. Μάρτυρας τα 366 εκατ. ευρώ που δόθηκαν την Παρασκευή 13 Μαρτίου στο ΔΝΤ, τα 566 εκατ. που θα καταβληθούν αύριο Δευτέρα 16 Μαρτίου και τα 336 εκατ. που θα δοθούν την Παρασκευή 20 Μαρτίου, πάντα στο ΔΝΤ. Ακόμη πιο αδιάψευστος μάρτυρας για τη υποταγή στους δανειστές είναι η δήλωση του ίδιου του Αλ. Τσίπρα από το Παρίσι ότι η Ελλάδα θα τηρήσει τις υποχρεώσεις της ακόμη κι αν δεν εκταμιευθεί η επόμενη δόση. «Εμείς δηλαδή θα συνεχίσουμε να εξυπηρετούμε κανονικά το χρέος μας, ακόμη κι αν εσείς δεν μας δίνετε τις δόσεις που αποκλειστικό σκοπό έχουν την εξυπηρέτηση του χρέους» δήλωσε ο πρωθυπουργός. Εδώ δεν εξοργίζει μόνο η υποτέλεια όσο κι οι άμεσες επιπτώσεις αυτής της επιλογής: η δέσμευση δηλαδή φορολογικών και άλλων δημόσιων εσόδων για την εξυπηρέτηση του χρέους, όπως φάνηκε και με την αξιοποίηση από το Δημόσιο των ρευστών διαθεσίμων ΝΠΔΔ και ασφαλιστικών ταμείων. Τη στιγμή που η αθέτηση των υποσχέσεων εκ μέρους των δανειστών μπορούσε να αποτελέσει πρώτης τάξεως ευκαιρία για την παύση πληρωμών και τη διαγραφή του χρέους, χρησιμοποιείται από την κυβέρνηση για να δείξει

πόσο συνεπής και νομοταγής είναι. Και δεν είναι η μόνη ευκαιρία που παρέχουν οι δανειστές για να επιλέξει τη ρήξη η κυβέρνηση. Η δημιουργία συνθηκών ασφυξίας στο τραπεζικό σύστημα (ακόμη και μέσω της οριακής αύξησης κατά 600 εκατ. ευρώ των κεφαλαίων του μηχανισμού έκτακτης χρηματοδότησης ELA, όταν η Ελλάδα ζητούσε σχεδόν τριπλάσια) θα μπορούσε να επιταχύνει τις διαδικασίες εθνικοποίησης των τραπεζών και εξόδου από το ευρώ, καθώς η παραμονή μας στην ευρωζώνη αποδεδειγμένα προσφέρει τα μέσα και διευκολύνει τους πιστωτές στην άσκηση των χειρότερων πιέσεων.

Αλλά αυτό είναι θέμα επόμενου λήμματος…

Πηγή:“ΠΡΙΝ”